

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยประสบปัญหาภาวะวิกฤตเศรษฐกิจการเงินที่ร้ายแรง และยุ่งยากมากกว่าที่ผ่านมา จนรัฐบาลไทยภายใต้การนำของพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ตัดสินใจกู้วิกฤตเศรษฐกิจ ด้วยการเจรจาขอความช่วยเหลือทางการเงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Money Fund) ซึ่งกองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF ได้ตกลงให้ความช่วยเหลือเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ และมีการกำหนดเงื่อนไขการปฏิรูประบบราชการอันเป็นกลไกส่วนหนึ่งในการสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) โดยประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการจัดการบทบาทของภาครัฐให้เหมาะสมในสังคม ซึ่งรวมถึงการกระจายอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสร้างระบบการตรวจสอบเพื่อความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของสาธารณชนเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน (วริศรา รัตนสมัย, 2543 : 1)

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง นอกจากนี้แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 กำหนดแนวคิดเป้าหมายและแนวทางกระจายอำนาจ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ไม่เป็นแผนที่เบ็ดเสร็จ มีกระบวนการที่ยืดหยุ่น และสามารถปรับวิธีการให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น

แผนการกระจายอำนาจได้กำหนดกรอบแนวคิดเชิงปฏิบัติไว้ 3 ด้าน คือ 1) ความอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการ โดยยังคงรักษาความเป็นรัฐเดี่ยวและความมีเอกภาพของประเทศ 2) ด้านการบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยปรับบทบาทของราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้ส่วนท้องถิ่นเข้ามาดำเนินการแทนเพื่อให้ราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาครับผิดชอบ

ภารกิจมหภาคและภารกิจที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำกับดูแล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านนโยบายและด้านกฎหมายเท่าที่จำเป็น สนับสนุนด้านเทคนิควิชาการ และตรวจสอบติดตามประเมินผล 3) ด้านประสิทธิภาพ และรับผิดชอบต่อผู้ให้บริการมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมและชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมดำเนินงานและติดตามตรวจสอบแนวทางกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาจากอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ยังขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะรับการถ่ายโอน รวมทั้งการสร้างกลไกและระบบควบคุมคุณภาพมาตรฐานมารองรับ ตลอดจนการปรับปรุงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องภารกิจที่ถ่ายโอน จัดเป็น 6 กลุ่มภารกิจ ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว 5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ 6) ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตและภูมิปัญญาท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2546 : เว็บบไซต์)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการบริหารราชการตามหลักกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน บทบาทหน้าที่ที่สำคัญ คือ บำบัดทุกข์ บำรุงสุข สร้างความอยู่ดีกินดีแก่ประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นนั้น ๆ (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 17) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในการกำกับดูแลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปัจจุบันมี 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา โดยในการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน นอกจากนี้จะมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบ กฎเกณฑ์ ระเบียบของทางราชการแล้ว กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นยังได้วางนโยบาย และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติราชการด้วยหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบนำมาใช้ในการปฏิบัติราชการอันที่จะสอดคล้องและบรรลุเป้าหมายตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

แนวคิดธรรมาภิบาลเป็นวิธีการอันนำไปสู่เป้าหมาย ธรรมาภิบาลมีส่วนเสริมสร้างให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และความเป็นธรรมทางสังคม ธรรมาภิบาลในฐานะเป็นแนวคิด มีการใช้กันมากในบริบทของการปฏิรูประบบบริหารราชการ ธรรมาภิบาลจึงเป็นเครื่องมือพิจารณาประเด็นปัญหาต่างๆ (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. 2542 : 37)

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นกฎหมายปฏิรูประบบราชการ มาตรา 3/1 กำหนดให้ส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูลการติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน (ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546) นอกจากนี้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 รัฐบาลได้กำหนดให้หลักธรรมาภิบาลเป็นยุทธศาสตร์ 1 ใน 5 ยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ และถือว่าหลักธรรมาภิบาลเป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่สุดที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อื่นไปสู่เป้าหมาย โดยกำหนดให้สร้างธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคม (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550 : 122)

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง และถือว่าเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีแนวคิดและโครงสร้างมีลักษณะเป็นอุดมคติตามหลักการกระจายอำนาจมากที่สุด มีการจัดตั้งขึ้นเป็นแห่ง ๆ ไป ดังบัญญัติไว้ในแห่งพระราชบัญญัติเทศบาล และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้เทศบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคล แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1)เทศบาลตำบล 2)เทศบาลเมือง 3)เทศบาลนคร องค์การเทศบาล ประกอบด้วย สภาเทศบาลและนายกเทศมนตรี ซึ่งได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 119 - 121)

เมื่อพิจารณาถึงบทบาทหน้าที่การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติเทศบาล และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 50 ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จะเห็นว่าหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคลากรของราชการส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่เทศบาล โดยเฉพาะคณะผู้บริหารเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล และคณะกรรมการชุมชน ในแต่ละชุมชน ถือว่าเป็นตัวจักรสำคัญของการพัฒนาการเมืองการปกครองท้องถิ่น หากคณะผู้บริหารเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล และคณะกรรมการชุมชน มีความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างหน้าที่บทบาทของเทศบาลอย่างดี จะส่งผลให้นโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาลบรรลุเป้าหมายประสบผลสำเร็จทำให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นและความผาสุกแก่ประชาชนในทางตรงกันข้าม ถ้าคณะผู้บริหารเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล และคณะกรรมการชุมชน ขาดความรู้

ความเข้าใจดังกล่าว ก็จะเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตย และการบริหารงานท้องถิ่น

อำเภอสุวรรณภูมิ มีเทศบาลตำบลที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จำนวน 4 แห่ง ซึ่งเดิมเป็น องค์การบริหารส่วนตำบล 3 แห่ง และเป็นสุขาภิบาล 1 แห่ง โดยปัจจุบันยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเรียบร้อยแล้ว

เทศบาลตำบลเป็นหน่วยงานราชการท้องถิ่นที่มีภารกิจและอำนาจหน้าที่ในการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน การบริการสาธารณะและอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดตามความต้องการของท้องถิ่น โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการบริหารงานคณะผู้บริหารยึดหลักการบริหารตามแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีหรือการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 6 หลัก คือ หลักนิติธรรม คุณธรรม มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ บริหารจัดการ และใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมกับเทศบาล โดยการกำกับดูแลและสนับสนุนการบริหารงาน เทศบาลจะเจริญก้าวหน้าตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ ผลประโยชน์สูงสุดก็จะตกแก่ประชาชน ซึ่งใน 3 ปีที่ผ่านมาคะแนนการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ ทั้ง 3 แห่ง ไม่เท่ากัน ซึ่งใน 3 ปีที่ผ่านมาเทศบาลตำบลสุวรรณภูมิไม่ขอรับการประเมินเทศบาลตำบลทุ่งกุลา ในปี 2551 ได้ 75 คะแนน ปี 2552 ได้ 77 คะแนน ปี 2553 ได้ 75 คะแนน เทศบาลตำบลจำปาขัน ในปี 2551 78 คะแนน ปี 2552 ได้ 76 คะแนน ปี 2553 ได้ 79 คะแนน เทศบาลตำบลหินกอง ปี 2551 ได้ 75 คะแนน ปี 2552 ได้ 84 คะแนน ปี 2553 ได้ 83 คะแนน (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอสุวรรณภูมิ:2553) เหตุใดคะแนนการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลทั้ง 3 แห่ง จึงไม่เท่ากัน รวมทั้งเทศบาลตำบลอีกแห่งจึงไม่ขอรับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล

เนื่องจากเทศบาลตำบลมีโครงสร้างที่สำคัญ 2 หน่วยงานคือฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติโดยฝ่ายบริหารเป็นฝ่ายนำนโยบายไปปฏิบัติ และควบคุม ดูแลการปฏิบัติงานส่วนฝ่ายนิติบัญญัติมีหน้าที่พิจารณาอนุมัติเทศบัญญัติและติดตามการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารที่ผ่านมายังไม่ปรากฏว่าฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายสภาได้มองฝ่ายบริหารว่าปฏิบัติงานอยู่ในระดับใด ควรปรับปรุงอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารก็ไม่สามารถจะปรับปรุงหรือพัฒนาด้านใด

เป็นพิเศษ และไม่ทราบว่าด้านใดมีจุดแข็ง ด้านใดมี จุดอ่อน ทำให้การดำเนินงานขาดตัวชี้ นำที่ชัดเจนในการที่จะทำแผนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในเขตเทศบาล

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับใด เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการที่ดีนำไปซึ่งประโยชน์สุขของประชาชนและสังคม

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขต อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลจำแนกตามระดับการศึกษา และเทศบาลตำบลที่สังกัด ต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาล ตำบล ในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวความคิดเห็นของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขต อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการศึกษา

1. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลอยู่ในระดับปานกลาง
2. สมาชิกสภาเทศบาลตำบลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระดับการศึกษา และเทศบาลตำบลที่สังกัดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. พื้นที่ ได้แก่ เทศบาลตำบลในอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 4 แห่ง
- ดังนี้

- 1.1 เทศบาลตำบลสุวรรณภูมิ
- 1.2 เทศบาลตำบลจำปาศัน
- 1.3 เทศบาลตำบลทุ่งกุลา
- 1.4 เทศบาลตำบลหินกอง

2. ประชากร ได้แก่ สมาชิกสภาเทศบาลตำบลในอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 48 คน

3. ด้านเนื้อหา ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้กรอบแนวคิดองค์ประกอบธรรมาภิบาลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2546 : 1-15) ประกอบด้วย

- 3.1 หลักนิติธรรม(Rule of Law)
- 3.2 หลักคุณธรรม(Transparency)
- 3.3 หลักความโปร่งใส(Accountability)
- 3.4 หลักความมีส่วนร่วม(Effectiveness)
- 3.5 หลักความรับผิดชอบ(Participation)
- 3.6 หลักความคุ้มค่า(Virtues)

4. ตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลโดยจำแนก ดังนี้

- 4.1.1 ระดับการศึกษา
- 4.1.2 เทศบาลตำบลที่ตั้ง

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 6 ประการ ประกอบด้วย

- 4.2.1 หลักนิติธรรม
- 4.2.2 หลักคุณธรรม
- 4.2.3 หลักความโปร่งใส
- 4.2.4 หลักความมีส่วนร่วม
- 4.2.5 หลักความรับผิดชอบ
- 4.2.6 หลักความคุ้มค่า

5. ระยะเวลาในการศึกษา

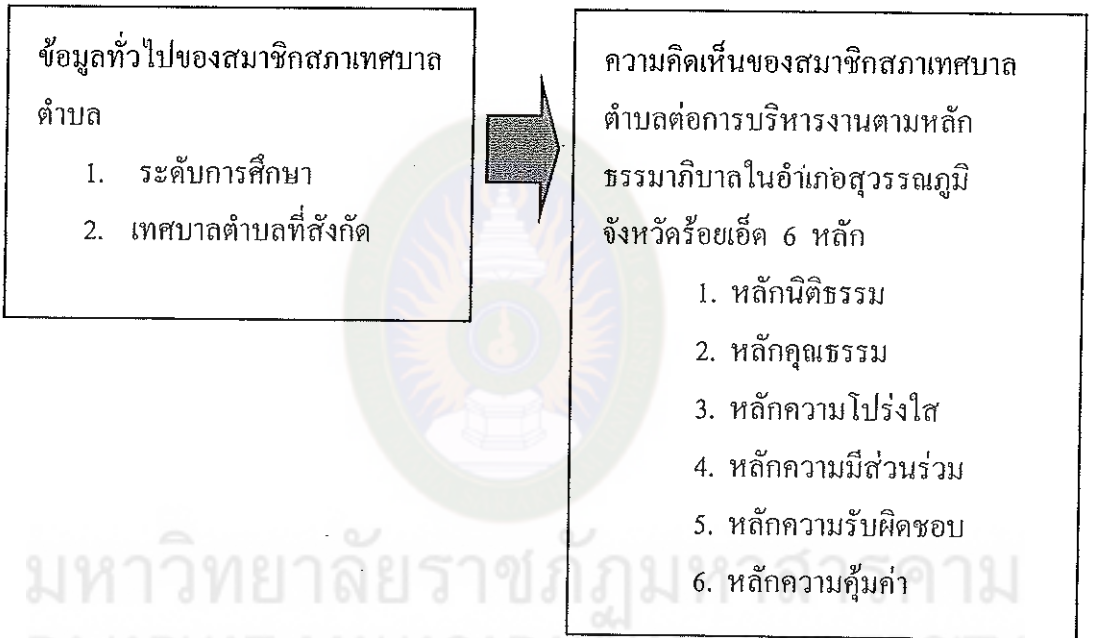
เดือนพฤศจิกายน 2553 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2554

กรอบแนวคิดการศึกษา

ผู้ศึกษากำหนดกรอบแนวคิดจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ โดยใช้ตัวชี้วัดประกอบด้วย 6 หลัก ดังแผนภูมิที่ 1

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิด การลงความเห็น การเล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งนี้มาจากพื้นฐานความรู้ ทัศนคติ ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมของบุคคล โดยมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึงความคิดเห็นของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งประกอบด้วย 6 หลัก คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

หลักนิติธรรม หมายถึง การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้ การตราเทศบัญญัติ และการบังคับใช้ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และเทศบัญญัติ ด้วยความยุติธรรม เสมอภาค และเป็นธรรม ได้แก่ เทศบาลมีการนำหลักความเป็นธรรมมาใช้ในการตราเทศบัญญัติเทศบาลมีการตราเทศบัญญัติโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันเทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นต่อเทศบัญญัติเทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับต่าง ๆ ที่มีผลบังคับใช้ในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ และเทศบาลมีการบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือเทศบัญญัติอย่างไม่เลือกปฏิบัติ

หลักคุณธรรม หมายถึง การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้ การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงามของผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาลตำบล บุคลากรของเทศบาลตำบล และบรรณรักษ์ ส่งเสริมคุณธรรมแก่ประชาชนในท้องถิ่น ได้แก่ คณะผู้บริหารเทศบาล พนักงานเทศบาล ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตั้งอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรมและจริยธรรมเทศบาลมีการให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาค ถูกต้อง พนักงานผู้ปฏิบัติงานให้บริการด้วยความกระตือรือร้นเต็มใจให้บริการเทศบาลมีการจัดกิจกรรมบรรณรักษ์ปลูกฝังเรื่องคุณธรรมแก่ประชาชน และคณะผู้บริหารเทศบาล พนักงานเทศบาล ใช้ดุลยพินิจทางศีลธรรมในการตัดสินใจประพฤติ ปฏิบัติงาน

หลักความโปร่งใส หมายถึง การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้ มีการเปิดเผยประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญที่ประชาชนควรรู้ ได้แก่ เทศบาลมีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนเข้าดูได้อย่างสะดวกเทศบาลมีการสรุปผลการปฏิบัติงานในกิจกรรมต่าง ๆ เปิดเผยและเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบได้ เช่น เอกสารจัดซื้อ-จัดจ้าง ข้อมูลการเงิน การคลังเทศบัญญัติงบประมาณ เทศบาลจัดให้มีกล่องหรือตู้รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนหรือผู้รับบริการประชาชนสามารถตรวจสอบและรับทราบการปฏิบัติงานของเทศบาลได้ และเทศบาลได้จัดทำแผนผัง/ขั้นตอน / ระยะเวลาแล้วเสร็จ และกำหนดผู้รับผิดชอบปิดประกาศให้ทราบ

หลักความมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจต่าง ๆ ได้แก่ เทศบาลตำบลมีการเปิดโอกาสให้ ประชาชนตรวจสอบการปฏิบัติงาน เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมสังเกตการณ์ใน การประชุมสภาท้องถิ่น เทศบาลมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทาง ในการพัฒนาท้องถิ่นแก่เทศบาล เทศบาลมีการแต่งตั้งตัวแทนประชาชนเข้าร่วมในการจัดซื้อ จัดจ้างเทศบาลมีการจัดเวทีประชาคมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลมีการจัดเวทีใน การรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชนมาจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล และเทศบาลได้ ใช้กลไกประชาพิจารณ์ในการตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ที่มีผลกระทบต่อประชาชนและชุมชน

หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้ การที่ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาลตำบล บุคลากรของเทศบาลตำบล มีความตระหนักในหน้าที่ มีความสำนึกในความรับผิดชอบต่อ สังคม การเอาใจใส่ ภาระที่หรือรับในการปฏิบัติงาน และรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน ได้แก่ เทศบาลได้ตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเทศบาลอย่าง ครบถ้วน เทศบาลมีการแต่งตั้งพนักงานเพื่อประสานงานกับชุมชนไว้อย่างชัดเจน เทศบาล ตำบลมีการบันทึกข้อร้องทุกข์ของประชาชนพร้อมทั้งดำเนินการตามข้อร้องทุกข์ เทศบาล ตำบลมีการรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับข้อร้องเรียนให้ประชาชนทราบ พนักงานเทศบาล ตำบลปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ และเทศบาลเอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนของประชาชนในเขตเทศบาลอย่างเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขต อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้ การดำเนินงานที่มีการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลตำบลมีกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนใช้ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างประหยัด เทศบาล ตำบลใช้งบประมาณในการดำเนินงานอย่างคุ้มค่า พนักงานเทศบาลใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เทศบาลตำบลได้มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้รวดเร็วขึ้น และเทศบาลมีการประเมินผล การดำเนินงานตามแผนพัฒนาเทศบาล

เทศบาลตำบล หมายถึง องค์การปกครองท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552 ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง เทศบาล

ตำบลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 4 แห่ง 1) เทศบาลตำบลสุวรรณภูมิ
2) เทศบาลตำบลจำปาขันธุ์ 3) เทศบาลตำบลทุ่งกุลา 4) เทศบาลตำบลหินกอง

สมาชิกสภาเทศบาลตำบล หมายถึง บุคคลที่ได้รับเลือกจากประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง
ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และ
แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552 ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง สมาชิกสภาเทศบาลตำบลในเขต
อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 4 แห่ง มีจำนวนทั้งสิ้น 48 คน

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสนเทศที่ได้จากการศึกษานำมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานตาม
หลักธรรมาภิบาลของเทศบาลในเขตอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY